

У-Ц

Улугбек Гураган (1394—1449) — найвидатніший середньоазіатський астроном, онук Тамерлана, заснував у Самарканді велику обсерваторію, яка мала квадрант радіусом у 40 м і багато інших інструментів, створив каталог 1018 зір із нечуваною раніше точністю в 15', характеристики руху Сонця були визначені ним на підставі тридцятирічних спостережень із точністю в 1*.

Федоренко Іван Іванович (1827—1888) — український астроном, закінчив Харківський університет, працював в обсерваторіях Харківського та Київського університетів, потім очолював кафедру астрономії Харківського університету, працював у галузі практичної та зоряної астрономії.

Федоров Василь Федорович (1802—1855) — російський астроном, засновник астрономічної обсерваторії Київського університету (1846 р.).

Федоров Євген Павлович (1909—1989) — радянський астроном, був директором ГАО АН України, фахівець у галузі астрометрії, теорії обертання Землі як пружного тіла, руху полюсів Землі, академік АН України.

Фесенков Василь Григорович (1889—1972) — видатний радянський астроном, закінчив Харківський університет і працював у ньому, засновник низки астрономічних установ, зокрема Астрофізичного інституту АН Казахстану, який зараз названий його ім'ям, працював у багатьох галузях астрофізики; академік АН СРСР.

Фрідман Олександр Олександрович (1888—1925) — видатний радянський геофізик і математик, засновник релятивістської космології, першим знайшов розв'язок рівнянь загальної теорії відносності для нестационарного однорідного та ізотропного світу, зробив значний внесок у розвиток статистичної гідродинаміки та фізики атмосфери.

Хандриков Митрофан Федорович (1837—1915) — російський астроном, багато років очолював обсерваторію Київського університету, працював у галузі практичної та теоретичної астрономії й астрогеодезії.

Хеггінс Вільям (1824—1910) — американський астроном, один із засновників зоряної спектроскопії, першим застосував у астрономії ефект Доплера й виміряв променеві швидкості зір.

Хокінг Стівен (н. 1942 р.) — відомий англійський астрофізик, передбачив існування чорних дір малої маси та квантове випаровування чорних дір; плідно працював, незважаючи на важку хворобу, яка прикувала його до інвалідного візка.

Х'юїш Ентоні (н. 1924 р.) — англійський радіоастроном, відкрив явище мерехтіння радіовипромінювання на неоднорідностях космічної плазми, разом зі своєю аспіранткою Дж. Белл відкрив у 1968 р. пульсари; лауреат Нобелівської премії.

Цандер Фрідріх Артурович (1887—1933) — радянський учений та інженер, один із піонерів космонавтики, запропонував багато нових ідей у галузі ракетобудування та астродинаміки (зокрема ідеї гравітаційного маневру й кусково-конічної апроксимації траєкторій КА), був палким ентузіастом польоту людини на Марс.

Цесевич Володимир Платонович (1907—1983) — відомий радянський астроном, багато років очолював обсерваторію Одеського університету, визнаний фахівець у галузі вивчення змінних зір різних типів, а також спостережень болідів та ШСЗ; чл. кор. АН України.

Ціолковський Костянтин Едуардович (1857—1935) — великий російський учений, засновник теоретичної космонавтики, першим заклав основи теорії реактивного руху, накреслив основні шляхи розвитку ракетної техніки та космонавтики, визначив важливість вивчення й освоєння космосу для майбутнього людства.